

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 37 (1)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Oktobra 1929.

PATENTNI SPIS BR. 6378

Alfred Frank, arhitekt, Stuttgart, Nemačka.

Postupak za pravljenje jedno ili višekatih zidova iz željeznih konstrukcija.

Prijava od 5. marta 1928.

Važi od 1. februara 1929.

Traženo pravo prvenstva od 5. marta 1927. (Nemačka).

Do sada poznati zidovi iz željeznih konstrukcija sastavljeni su iz pragova, zavora i pletni, upotrebljavajući pri tome I ili □ — profile, koji su svojom visinom odgovarali visini zida, za koji su bili određeni. Ovaj način gradnje ima nekoliko nedostataka. Zidne pregrade, koje se obrazuju od horizontalnih i vertikalnih zidnih štapova, bivaju iza postavljanja kostura željezne konstrukcije, iznapolja i iznutra izidane i izbetonirane, a zidne površine bivaju sa obe strane zidnih štapova omazane, a na mestima gde strče napolje prirubne površine profila omazuju se pomoću nosača za omazivanje. Usled toga što zidni štapovi imaju istu širinu kao i zidovi i radi toga što se prirubnice vide po celoj svojoj širini, nije konstrukcija apsolutno sigurna proti vatri.

Dalje postoji taj nedostatak, da se ne iskorišćava noseća sposobnost izidivanja ili izbetoniranja, jer ovi služe samo za ispunjavanje pregrada, a da pri tome ništa ne nose.

Usled dobre toplotne provodljivosti željeza, obrazuju se dalje duž prirubnica profila vlažna mesta, jer se prirubnice znoje i ako su omazane. Konačno smetaju i štapne ili merdevinaste skele, koje su potrebne za zatvaranje zidova, radi svoga nezgodnog utvrđivanje za zid, za vreme njegovog pravljenja.

Svi ovi nedostaci potpuno se uklanjaju postupkom prema pronalasku.

Na nacrtu su predočena dva primerična oblika izvođenja pronalaska.

Sl. 1 i 2 su vertikalni prerezi.

Sl. 3 je horizontalni prerez kroz jedan veći komad zida.

Sl. 4 je jedan takav komad u uvećanoj srazmeri, na mestu dvostrukih šina.

Stupovi se sastoje iz dvostrukih šina (a), koji imaju prerez u vidu lastinog repa, a svojim udarnim površinama (b) nalaze se između sebe na proizvoljnom odstojanju. Oni su postavljeni sa svojim otvorima prema tome leže u spoljnim površinama samo toliko, koliko je debelo željezo, a time se znatno povećava sigurnost proti vatri. Dvostruke šine (a) protežu se od osnovnog praga do glavnog gezmisa, a između udarnih površina (b) protežu se pletne ili okviri (c), zavori, pragovi ili t. sl., sa kojima su one i uz pomoć komada (d) U-oblika, međusobno povezani.

Pregrade, obrazovane od dvostrukih šina (a) i horizontalnih zidnih štapova (c), kako to predočava sl. 3 i 4, bivaju vezane sa spoljašnjim rubovima dvostrukih šina (a) ispunjavanjem sa betonom (e) ili t. sl., usled čega bivaju horizontalni štapovi (c) oklopljeni i izolovani ispunjavajućom masom (e) sa svih strana, a vertikalne drške samo sa tri strane.

Sopstvena težina ispunjavajuće mase (e), koja je iza stvrdnjavanja sposobna za opterećenje, prenosi se, a da ne opterećuje

konstrukciju (a, c) kostura, sa obe strane, između dvostrukih šina (a) ležećih horizontalnih štapova (c) automatski, bez daljnega na osnovne zidove. Sama konstrukcija mora dakle da nosi samo strop i težinu krova. Ispunjavajuća masa (e) željezne konstrukcije obrazuje u svim smerovima t. j. kako od osnovnog zida do glavnog gezimisa, tako i između dvostrukih šina (a) jednu jedinu vertikalnu i za opterećenje sposobnu ploču, koja istovremeno ukružuje konstrukciju, dok su kod dosadanjeg načina gradnje stajale na njenom mestu pojedinačna polja, koja se sama po sebi nisu mogla opteretiti.

Pokrivanja (f) i kosturi učvršćuju se neposredno na zidne šine (a), kako je to predloženo na sl. 3 i 4 i to pomoću zavrtanja (g), čija se glava da pomerati u prerezu šina (a), koje imaju izgled lastinog repa, a koji se oslanjaju s druge strane (iznapolja).

Spoljašnje i unutrašnje omazivanje (h) zida prodire neposredno u udubljenja dvostrukih šina (a), koje imaju izgled lastinog repa, tako da se na taj način stvara osiguravanje omazivanja ili nosač za omazivanje.

Usled toga, da se stupovi sastoje iz dva međusobno odeljene šine (a) isključeno je i preznojavanje.

Kod izvođenja predloženo u sl. 1 upotrebljeno je između šina (a) drvo, postavljeno između njih sa svojim dužim ivicama,

dok je na sl. 2 na mesto drveta postavljeno I-željezo. Pošto već kod izvođenja prema sl. 1 postoji dovoljna sigurnost protiv vatre usled toga što je sa visokim ivicama postavljeno drvo (c) oklopljeno sa svih strana, to je ta sigurnost znatno povišena prema izvođenju iz sl. 2, gde je upotrebljen isto sa svih strana oklopljen željezni nosač.

Patentni zahtevi:

1. Konstrukcijski elementi za pravljenje jedno ili višekalnih zidova iz željeznih konstrukcija, naznačeni time, što se sastoje iz dvostrukih šina, koje imaju presek u vidu lastinog repa i da su po dve šine tako postavljene, da imaju otvore prema napolje, pri čemu je red šina u uzdužnom smislu čvrsto vezan horizontalno se protežućim zidnim štapovima iz drveta sa visoko postavljenim ivicama ili iz željeza i da su sa njima neposredno spojeni.

2. Konstrukcijski elementi po zahtevu 1, naznačeni time, što su pregrade između dvostrukih šina i horizontalnih štapova ispunjene ispunjavajućom masom, na pr. visokonosnim šljunčanim betonom, koja došije do spoljašnjih rubova šina, koje služe kao nosači za zidno pokrivanje.

3. Konstrukcijski elementi po zahtevu 1 i 2, naznačeni time, što se nanosi omazivanje, koje zahvata neposredno u dvostrukim šinama.

Fig. 1.

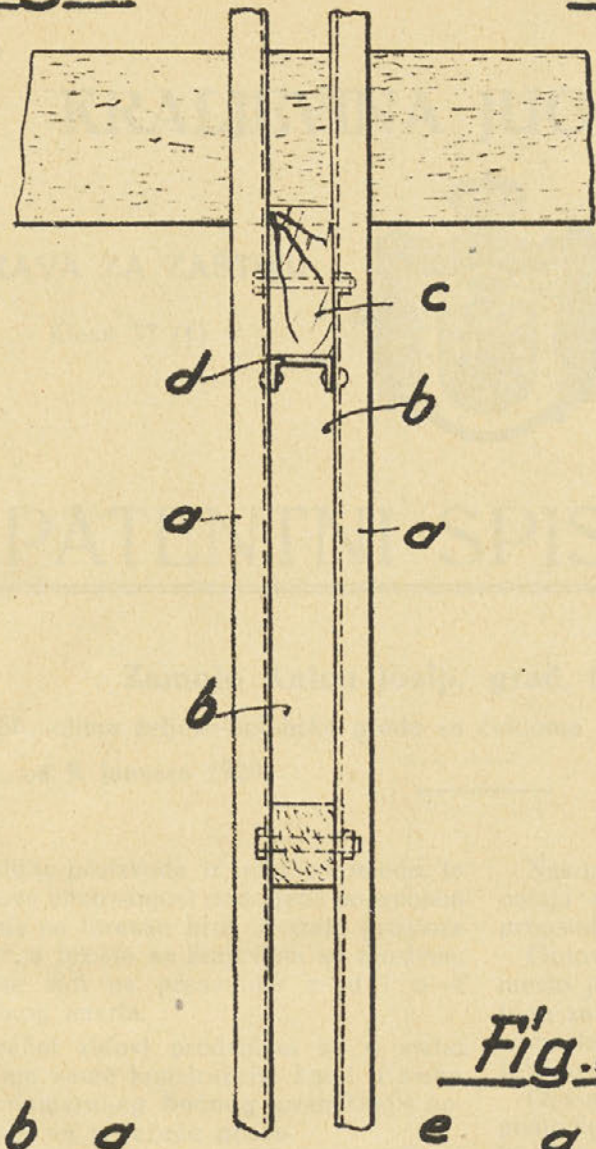
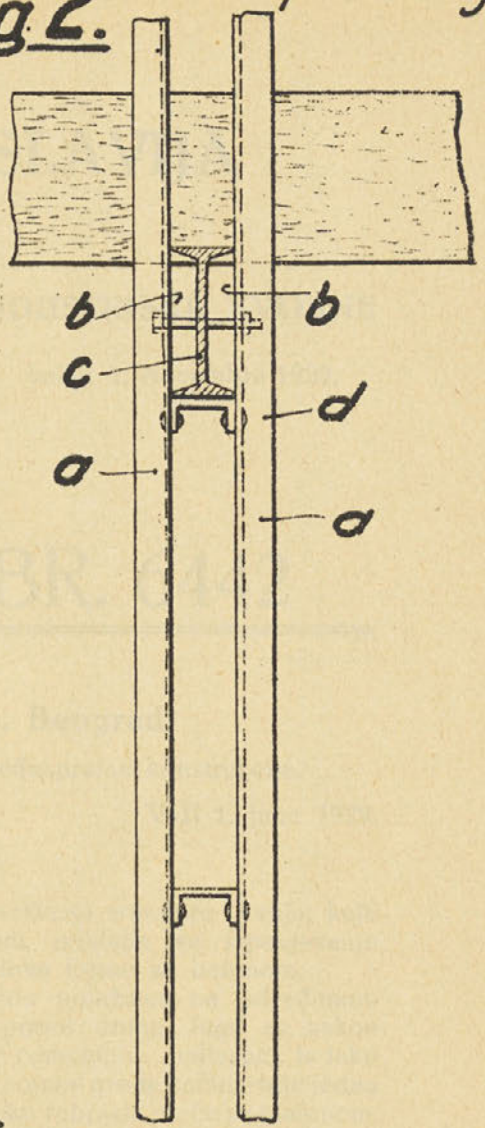

Fig. 2.

Ad patent broj 6378.

Fig. 3.

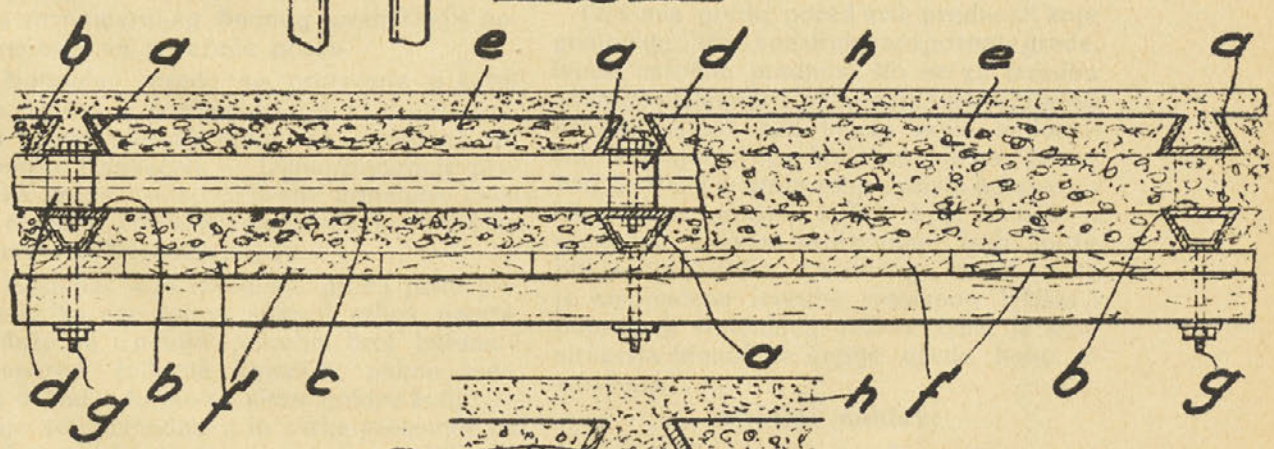

Fig. 4.

